د لمبو کلی

د شعرونو مجموعه

Ketabton.com

اسدالله »زمری«

کال 2000/۱۳۷۹

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب پیژندنه:

د کتاب نوم	: د لمبو کلی
شاعر	: اسدالله زمری
د چاپ تاریخ	: ۱۳۷۹
لمړی چاپ	: ۱۳۷۹
تیراژ	: ۵۰۰ جلد

اهدا

زما سوځیدلو کلیوالو ته !

د انټر نیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکې : مړوند

ketabton.com - The Digital Library

سګروټې

دزړه تنور کې مې سګروټې دې بلېږي پسی

په سر پرتې مې درنې ګټې دې درنېږي پسی

د وخت ځپېړې راورېږي مې د روح په رخسار

په تن راوښتې راته ختې دې پلنېږي پسی

92/10/26

ketabton.com - The Digital Library

مینه او کرکه

دژوندانه دترخوزهرو....

له سرو وینو ډک دی !

دزمانی دکړاوونو په منګلو کښی ښکیل،

چی ددی سوی ګوګل تنګ محیط ئې لا ښکیکاږی

ورته حیران یمه زه

چی دی یوه موټی دغوښو اورګونو ټوټی،

ټولی نړی نه لادرنه او ستره

له ښو او ښکلو سره، او له بدیو ځینی

څنګه داستره مینه؟

څنګه دالویه کرکه؟

سره یوکړی او ځای کړی ئې ده خپل زړګی کې؛

پدی وړوکی ځای کې.

ورته حیران یمه زه؛

ورته حیرانه نړی....

۲/۱۴/ ۹۳

ketabton.com - The Digital Library

د هجرت شپه

خدایه څومره دی اوږده د غم دا شپه شوه
له پیرۍ نه ئې اوږ ده هره شیبه شوه
ورته عمر د عیسی زغم د یونس را
چې مې ډکه د زړګې د زغم کاسه شوه

۹۳/۸/۱۷

ketabton.com - The Digital Library

افغانستان

اور پری بل ؤ له پخوا نه خو اوس سکور شو

د نیستي غربئی په درست جهان کی خپور شو

تول د مرګ او بد بختی فریاد فریاد شو

خوږ وطن می، دی خوارہ ولس ته ګور شو

۲۲/۸/۹۳

ketabton.com - The Digital Library

افغان مهاجر

لــه وطن نه لری پـروت یـم لـکـه مړي

د غـمـونـو تـور توفـان پـه مـخـه کړي

شی هر قدم چي ږدم غزي می په پــښو

يتړی د غربت د ژوندون بار کړم ستړی

۲۲/ ۸/۹۹

ketabton.com - The Digital Library

افغان ولس ګریګه

د کاله په انګړ ګډ راته مرګی شو
د کلو د سر د ښمن مې سکنی شو
نه مې وس د کوم پاڅون شته، نه د ناستې
د وطن هر یو قدم مې تورلوګی شو

۹۳/۸/۲۲

ketabton.com - The Digital Library

د طاعون په کام کې

نه د مرګ د پنجو ښکار شوم نه ژوندی یم
د وطن د کنډوالو یو تور کودی یم
د غربت د طاعون کام کې یم لویدلی
په دې لوی جهان کې تولو ته پردی یم

۸/۲۲/۹۳

ketabton.com - The Digital Library

سوال

په وطن مو راخپره توره و باده

په هر کور کډه د مرګ او ویر ژړا ده

د نوکرو نوکران مو باداران شول

خدایه دا مو بیا د کوم جرم سزا ده

۹۳/۸/۲۲

ketabton.com - The Digital Library

وطنه!

داد دځمکی په سر جوړ جنت :آلمان کې

لکه پروت چې یم د غم په تور زندان کې

نه غریـبـږی یـې لیـــدو ته زما سترګې

همیشه دی یم وطـنــه پـــه آرمان کې

دتا مینی مې په ټـــول بـــدن ،اوربل کړ

د سوز چیغه می خوره شوه په آسمان کې

ستا په یاد می دزړه ویـــنی و هـی داری

راته سوزی می هډونه ستا هجـران کې

چی به نوم دخپل وطن وربـاندی کیږدی

داسی ځای به پیدا نه کړی ټول جهان کې

۹۳/۸/۲۳

ketabton.com - The Digital Library

لویه خدایه

خلیفه کړ تا پخپله په جهان کې

تا اشرف المخلوقات کړ په قرآن کې

اوس چې سوځي تل د رنګ، نژاد تو پیر کې

دا دی څه نفرت ګډ کړی په انسان کې

ورور د ی وواژه د ورور په لاس په کرکه

دا وحشت خو مونده نه شي په حیوان کې

چې دی ورک کړ د نیستۍ په تور ګرداب کې

څه ګناه دی وه لیدلې په افغان کې

که دی جوړ زما وطن ځینې دوزخ کړ

ما که ښخ د دی دوزخ په ګورستان کې

۹۳/۸/۲۳

ketabton.com - The Digital Library

د اوښکو تکل

تودې اوښکې مې له سترګو وهی داری

بنـــدوی ئې نشـــی هیڅ د ښو باری

د نــظـــر بـه مــخ پـردې راته راکاږی

راتـــه ښـــئې دوطـن دتـلـلو لاری

۹۳/۹/۱۴

ketabton.com - The Digital Library

دزماني ناخوالې

که هر څومې دژوند شپې ورځې شي تيرې

ناخـــوالـــې دزمـــانې مې نه شي هيرې

نـــه سکون کـــې په قراريم نه سفرکې

نـــه پـــوهـيـــږم چې وتـــښتمه چيرې

مرګ نـه نه لرمـه ويره هـــيڅ قسـم دې

چاپـيـر کړی يم دژوند د ساتو ويـرې

دوطن خوږوالـی اوس راته څرګنـد شو

دغربـت بلا چې شوی رانه چاپيـــرې

دخـپل وران وطن ايره به پری ورنکړم

که هر څو مره شي ښکلاوې دلته ډيرې

۹۳/۹/۱۴

ketabton.com - The Digital Library

د وطن په یاد

که مې نصیب شي یو ځل بیا کله دیدار د وطن
غېږ کې به کښیکاږم هر بوټی او خار د وطن
د بل په ملک کې که جنت وي شپه مې نه تیریږي
د نورو قصر نه بهتر دی تور مزار د وطن
تر څو به سوزم د غربت په تناره : المان کې
خدایه او به مې کړې په بوټو د ګلزار د وطن
ښکلی وطن، مغزور ولس مې نن تالا والا شو
ورک شو هغه چې ئې اخیستې دی ازار و طن
زړه راته وائې چې ځه والوزه په غرو، رغونو
ګوندې پیدا کړې سر د روکې چیرته لار د وطن
ای د ملکونو خدایه !ای د دې دنیا مالکه !
کله به یو کړې د افغان ولس په کار د وطن ؟

۹۳/۹/۱۴

ketabton.com - The Digital Library

دلته او هلته

دلته چې وینم ټول وطن دی په ګلونو کې ډوب
یاد ته مې راشي خپل هیواد چې دی سرو وینو کې ډوب
دلته اسمان ته د ختلو تکلونه کیږی
زما ولس د شهیدانو په قبرونو کې ډوب
دلته د ژوند لپاره هڅې کیږی شپه او ورځ کې
هلته واړه زاړه ، ځوانان دي ټول مرګونو کې ډوب
دلته مقام نه د انسان ستره نمانځنه کیږی
هلته هر څه دي د وحشت په تورتمونو کې ډوب
دلته ځاریږی،یو د بل نه تش د «مینې» په نوم
هلته دوه ورونه په کینو او نفرتونو کې ډوب
کله به ورسیږی پای ته د افغان غمیزه ؟
کله به هم زمونږ هیواد شي سرودونو کې ډوب

۱۹۹۳/۹/۱۶

ketabton.com - The Digital Library

آشنا

ته مې يې د مينې الهه ته مې مولا د زړه
ته يې تلوسه زما او ته مې يې ، سودا د زړه
ته د محبت د باغ گلونو ته د رنگ جلوه
ته مې يې د ژوند بهانه ، ته مې مسيحا دزړه
ته ښکلې نغمه يې چې د روح په گوتو جوړه يې
ته يې ترنم ، ته ترانه ، ته مې غوغا دزړه
ته د کوه قاف پرۍ او ته يې د جنت حوره
ته مې د خوښيو جام او ته مې يې سوما دزړه
تاته دې خوښۍ شي ددنيا او د عقبی نصيب
ته چې مې په غم د زمانې کې يې اشنا د زړه

۱۹۹۳/۹/۱۶

ketabton.com - The Digital Library

جنت او دوزخ

دې آزادۍ نه خپل زندان ښه دی
له دې ګلشن نه خپل ډیران ښه دی
که جرمنی دی د دې ځمکی جنت
ترینه دوزخ: افغانستان ښه دی

۱۹۹۳/۹/۱۸

ketabton.com - The Digital Library

د نیشې خوند

ځان مې په خم کې د شرابو لمبول غواړم
دا ډیر غمونه د دنیا لړ هیرول غواړم
د عمر تږی، د زمان د دښتو ستړی کوچی
یو ځل مې ژوند کې دغه تنده ماتول غواړم
ځینو ته یو څاڅکی شراب هم د کاسو ځای لري
زه یې موجونو کې د خپل سر آزمویل غواړم
یم له ساقي نه پوروړی د شرابو یو جام
د بل له پاره یې د ځان مریې کول غواړم
خمار ځپلي ته معلوم دی سچه خوند د نیشې
د زړه په ژبه د مغزونو پوهول غواړم
سترګه د جام که د مینا لاری ته تکه سره شوه
زه یې د سرو شونډو خندا کې ښکلول غواړم
کومه نغمه چې خدای ځای کړې د ښیښې په خوله کې
د احساس غوږ باندی یې روح ته اورول غواړم
د سرو شرابو لړ غندل هم نا پوهي ده ډیره
هوښیار سړی یمه په سر یې اړول غواړم

۱۹۹۳/۹/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

هلته او دلته

هلته له هری خوا باران غوندی مرگونه اوری
دلته چې هر لوری ته گوری سره گلونه اوری
هلته لمبی او لوگی خیږی د افغان له کوره
دلته فضا ، ځمکه ، اوبو باندی عطرونه اوری
هلته د وینو تور سیلاب دی ټول ولس اخیستی
دلته اختر دی، د ژوندون ښکلی رنگونه اوری
هلته د اوښکو په توفان کې یو ولس ډوبیږی
دلته کوڅه په کوڅه، کور په کور خوندونه اوری
هلته توپک غږیږي ، ژبه د انسان گونگه ده
دلته د سولی سیوری خپور دی سرودونه اوری
هلته کړیږی انسانان د جنگ په سره دوزخ کې
دلته په دې دنیا هم واړه جنتونه اوری
هلته نازل هم د خالق هم د مخلوق غضب دی
دلته د قهر پر ځای هم د خدای رحمونه اوری
هلته سوځیږی د کلتور پښی د جهل اور کې
دلته د شرق له وریځو جوړ لوړ فرهنگونه اوری
ای د افغان ستره ملته لږ را وخوځیږه !
په تا د پلار او د نیکونو پیغورونه اوری

۱۹۹۳/۹/۲۳

ketabton.com - The Digital Library

د وحشت دیو

دا څه حالت دی چې دې نوی چنګیز راوسته په کور د افغان
دیو د وحشت دی یاغی شوی په هر لور د افغان
هر څه تالا کړل د دې سپینې بلا سرو لاسونو
ګور کې ناارامه دی هر پلار او هره مورد افغان

۹۳/۹/۲۹

ketabton.com - The Digital Library

د زړه سوز

که مې یوه شیبه د زړه سوز کوم قلم وا خلی
لکه د شمعې به اور، سر نه تر قدم وا خلی
چې هم جهان ، هم مې جانان له ځانه ورټلم
څوک به زما له اوربو د غو مره د روند غم وا خلی
یو ځل به نه شی د مراد غوټۍ ګلونه کله
د ژوند نیالګی که مې د غم له اوښکو نم وا خلی
د حوادثو توفانو نو مې کړه کړله ملا
څراغ د عمر به مې څنګه تاب او دم وا خـــلی
د حسرتو پنجې به راکاږی مرئ د امید
د زمانی دیو چې مې هیلو ځـینـې دم وا خلی

۹۳/۹/۲۹

ketabton.com - The Digital Library

د حسرت اوښکه

او ښکه د حسرت چې د غم سترګې نه جدا شوله
سوز ته د زړګي یې په ژړا خپله ژړا شوله
و دریده، وریږدیده، وښوئېده خاوروته
سترګو د احساس ته د ماتم د مخ ښکلا شوله
عمر ته یې، نیم نفس ،خندلو ته خوله جوړه کړه
شوندې یې ترلې وی چې لاړله فنا شوله
جوړه ترانه شوه د بسل مری کې بندوه
ښکلې دردانه شوه د صدف د زړه بلا شوله
پټې تویوه اوښکې زمریه د ګوګل تل ته
اور به ورنه واخلي که خبره تری دنیا شوله

۹۳/۱۰/۱۲

ketabton.com - The Digital Library

زه

سره اوښکه د غم وم چې په مخ د دنیا پریوتم
پرخه د سحر شومه په غرو او صحرا پریوتم
یو سوی فریاد وم له درد من زړه نه را پورته وم
دود د اوسیلو شومه په مخ د رڼا پریوتم
مات ساز د ماتم وم د ویر کور کې غریدم غلی
سوز د غمجن زړه شوم په لیمو د ژړا پریوتم
هیره افسانه وم له غوږونو او له خولو پاتی
پته خزانه شوم وران انګړ کې د چا پریوتم
لوند خیری ګریوان وم د زخمي ټټر په وینو سور
خیری لنګوټی شوم په اوږو د ګدا پریوتم
زه د مات بانه په خیر اغزی د چا د سترګو وم
تور لا چي لونګ شوم، خو اوربل نه جدا پریوتم
بخت دی که تقدیر او که خالق مې ځوروی ځله؟
غیږ کې د جانان که بی خبر له عقبا پریوتم
مست ګرځي یارانو د خوښیو پیمانې په لاس
خیر دی که زه لاړم په پنجو د بلا پریوتم

۹۳/۱۰/۱۵

ketabton.com - The Digital Library

په مینه

جانانه راکړه د سرو شونډو پیمانه په مینه
چې کړمه هیره د غمونو زمانه په مینه
دشونډو جام کې دی د مینې شراب راکړه په خوند
د حسن شمعې چې دې شمه پروانه په مینه
راکړه عسل د خوږو شونډو درنه وګرځمه
راته مې ماته کړه د تریخ ژوند زولانه په مینه
مست مې کړه داسې چې خوښیو کې شم ډوب له شوقه
څو درته واوروم د مینې ترانه په مـیـنـــه
راکړه چې ماتې نه کړم بیا کله توبې له میو
څـو پاتې نه شی د شرابو بهانه ، پـه مـیـنـه
ته یې شراب،ته یې د بنګو پیاله ، ته یې سوما
د تا له پاره یم دیره په میخانه پــه مـیــنــه

۱۰/۱۵/۹۳

ketabton.com - The Digital Library

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

ستا د مینې په هر خَم کې ډیر سوزونه ،ډیر خوندونه
ستا د حسن په جلوو کې، سرې سکروټې-انګارونه
ستا د قهر په انګار کې، د عاشق د سوځیدو اور
ستا د ناز په لطافت کې د وریښمو خروارونه
ستا د مخ د رنګ په باغ کې، د ګلونو باغچې ټولې
ستا د زلفو په تیارو کې ، توری شپې او تورتمونه
ستا د سترګو په ګردش کې،ددنیا د خوځیدو راز
په ښکلا کې یې ویدې دې هوسۍ ګانې، نرګسونه
ستا د غاړې له مینا نه، د مینا غاړه ده ماته
ستا د قد په رسایۍ کې ټولې سروې-شمشادونه
ستا د غږ له ولولو نه، زما روح ته آرام راشي
ستا د سرو شونډو په خوند کې دي سوماوې، شرابونه

۹۳/۱۰/۱۵

ketabton.com - The Digital Library

برخه

د خوښۍ برخه کې مې غم ولیږه
ما غمځپلي ته همدم ولیږه
بل چاته نه ټیټیږي لویه خدایه
زما سجدو ته یو صنم ولیږه !
له وچ ګوګل نه مې لمبې جګیږي
لږ یې تسل: د اوښکو نم ولیږه
د زړه داغونه بل علاج نه لري
ورته د خپل وصل ملهم ولیږه
ستا د هجران لحظې کلونه ښکاري
یا خپله راشه ، یا لږ زغم ولیږه
چې مې د ژوند اسره دتا مینه شوه
اوس یې بقا ته خپل کرم ولیږه

۹۳/۱۰/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

شیبې

څومره شوې اوږدې د انتظار شیبې
ورکې شوې تیاروکې د سهار شیبې
وصل که هجران که دواړه سوځي ما ؟
کومې دي خاونده د قرار شیبې ؟!
محوه دې ومزه ، په تلو دې پوه نه شوم
څومره دې خوږې وې د دیدار شیبې
ما درته د زړه دراز ویل غوښتل
لاړې مې له لاسه د اظهار شیبې
څو مې دی لیمو کې ستا تصویر تازه
ښکاره راته هر وخت د بهار شیبې
یو ځل که دې بیا په سترګو ووینم
ستا د هجر ورځې دي د دار شیبې

۹۳/۱۰/۲

ketabton.com - The Digital Library

د سیند پری

چې مې د او ښکو په موجونو کې پیدا کړلې ته
د سیند پرې وی ما د خپل عشق مولا کړلې ته
د جنت حوره د بش ر په بڼه راغلې ماته
ما د ژوندون و تروږمیو ته رڼا کړلې ته

۹۳/۱۰/۲۵

ketabton.com - The Digital Library

ویره

اوښکې مې په مخ چې د هجران له ویرې غلې ځي
زړه ته مې څه وایې په ګریوان له ویرې غلې ځي
شور د محبت مې دې ساتلی په مغزو کې پټ
کریکه د جنون مې په بیابان له ویرې غلې ځی
سترې شوم لټون کې ستا ثاني مې پیدا نه کړله
سترګی مې په ننګ د دې ارمان له ویرې غلې ځي
تا چې یوه ورځ کله ونه وینم سو ځیږمه
چیغه مې له سوزه تر آسمان له ویرې غلې ځي
اوښکو غمازي کوله ، موړ دی په دیدن نه شوم
تنده د دیدار مې په شریان له ویرې غلې ځي
ویره مې د تا د پاکې مینې رسوایې کې ده
ما رسوا نه ویره په میدان له ویرې غلې ځي

۱۰/۲۷/ ۹۳

ketabton.com - The Digital Library

د زړه لمن

د زړه لمن کې مې داغونه پراته
پکې جهان جهان غمونه پراته
د ليونتوب له کاڼو ډکه ښکاري
که دي د تا دميني غرونه پراته
هرې اداء دې دی پرې اوربل کړی
له هره نــازه دې ګلونه پراته
چې مې څولۍ کړله د وصل خيرته
ورکې د اوښکو اميلونه پراته
اورئې اخيستی دی له خپله لاسه
ورته دي سوي ارمانونه پراته
لږ دی قدم پکی په پام جګوه
دلته د هيلو دي مات زړونه پراته

۹۳/۱۱/۱

ketabton.com - The Digital Library

د مرګ ګواښونه

ای د جنت حورې ته که ما باندې نازونه کړی
زړه ته مې پام ساته ،مات د هیلو به مې زړونه کړی
تا چې له غرور نه د لمر تیک په تندي وواهه
خو به را خــپاره په دې سوالګرو تورتمونه کړی
تانه که جلوی د پسرلیو رنګ او بوی آخلی
پام ! چـــې او سیلي مې د خزان ساړه بادونه کړی
لاس د لوټماری، که د زړښت اوږد شو د تا په لور
ماتـــــه ځوانیمرګ به ټول د وصل تکلونه کړی
راشه چې امید مې ژوندون په پښو ودریږی
څو به په فراق کې ماته ژوند د مرګ ګواښونه کړی

۹۳/۱۱/۱

ketabton.com - The Digital Library

خاورې

کله چې له خاورو سره خاورې مې هدونه شي
هره یوه ذره به ئې ستا راتللو ته ګلونه شي
ګرد زما د خاورو که دې پریوت د رخسار په ګل
خاورو کې به سره ، زما له شرمه رخسارونه شي

۹۳/۱۱/۲

ketabton.com - The Digital Library

واده

کـه سُوری مې لـه حالاتــو نــه لــړمون دئ

رانــه ورک نــن او سـبــا او کـه پروندئ

خــوچــې تــه مــې ئې پـه خواکـې زما مینی

لـه خوښی او ښوکالی مې ډک ژوندون دئ

۹۳/۱۱/۲

ketabton.com - The Digital Library

دلمبو فوارې

ای بې روحه ، بی احساسه سړې څمکې !

دا سور اور د دې ساتـــلی څلـه زړه کې؟

فـــوارې بـــه دلمـــبو وي جوړې کـړې

چې می مور کښېوته ستا په تیاره تـله کې

۹۳/۱۲/۱۰

ketabton.com - The Digital Library

د مور د مړینې سوال

په محشر کې چې ژوندي بیا ټول جهان شي

هر مخلوق لپاره جوړ ستر امتحان شي

زه به سوال د خپلې مور ور ځنې وکړم

خپله خدای به مې ځواب ته هک حیران شي

۹۳/۱۲/۱۰

ketabton.com - The Digital Library

تعجب

په يوه سپرغۍ مې چيغه ځي آسمان ته

په يو وور خوږ وايم اور ورکړم جهان ته

ښنګه دود او ايره نـه شو دمور مرګ کې

زه حيران يمـه دا خپل ناتــوانه ځان ته

۹۳/۱۲/۱۰

ketabton.com - The Digital Library

د مور په غم کې

ای سیندونو زه له تاسي نه څه غواړم !

ټول شی وچ چې زه د مور په وير کې ژاړم

که مې ډوبه شوه دنیا اوښکو کې ټوله

زه ګرم نه یم چې ئې په غم له ځانه لاړم

۹۳/۱۲/۱۰

ketabton.com - The Digital Library

په خپل کور کې مسافره

مسافره ورنه لاړل اولادونه
شوه یوازې ، لور په لور ئې کړاوونه
نه څوک پاتې شول چې وئې پوښتي حال تری
چې ټکور ئې کړي د زړه ژور زخمونه
نه چې پاکې ئې کړي ترمې ترمې اوښکې
په زخمی روح باندی ئې وا وښتل غمونه
تنګ ګوګل کې ئې نفس په سوځیدو شو
په بیمار بدن ئې راغلل سخت دردونه
په سختیو کې ئې ویلی حوصله شوه
شول ئې بند سوی سینه کې فریادونه
بیکسۍ کې مرګ تری هم حیا ونه کړه
نامردۍ کې ئې پرې وکړل ګوزارونه

۹۳/۱۲/۱۰

ketabton.com - The Digital Library

زما مور

د دنیا غمونه ئې واچول په زړه کې

زراغزی شول ورته شنه په هریو پله کې

د مرګی بلا پرې نه ښوده نفس ته

د زړه پاتې ئې شول په زړه، د خولې په خوله کې

۹۳/۱۲/۱۸

ketabton.com - The Digital Library

زما دعا

تور لحد دې څراغانشه زما مورې

په محشر دې مل سبحان شه زما مورې

جنتونه دې پښو لاندې پراته وه

په فردوس کې دې مکان شه زما مورې

۹۳/۱۲/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

زما قسمت

ای خاونده ددې دواړو جهانونو
لوغړن کړم دژوندون ډیرو غمونو
بې له او ښکو مې بل څه نه دي لیدلي
کړ مې ستونی څیری ډیرو فریادونو
د ځوانۍ په فصل پوه نه شوم چې کوم وو
یم ګیر شوی د زړښت په عذابونو
زما برخه خوشحالي دی کړه دنورو
کړ نصیب دې زما غم د څو نسلونو
دې انصاف ته زه حیران یمه خاونده
کړ قسمت دی راته ډک له ماتمونو
چې به کله لا رڼا په ما دا شپې شي
نور خو وړوند کړمه بی پایه تورتمونو

۹۳/۱۲/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

د دنیا غمونه

ځوروي مې د دنیا غمونه څومره ؟
خوځوي مې د زړګي دردونه څومره؟
د غربت په مصیبت کې یم ګیر شوی
سوځوي مې د نیستۍ اورونه څومره؟
د ژوندون خوښۍ مې ونه لیدله کله
ډوبوي مې د وحشت موجونه څومره؟
د دنیا په مخ په توره جامه ګرځم
شرموي مې دعقبا ننګونه څومره؟
نه شوم یار او نه اغیار د چا په ژوند کې
کړوي کې د خپل ځان فکرونه څومره؟
چې به کله لا رسیږي خپل آخرته
دردوي مې هر نفس ، هڅونه څومره ؟

۹۳/۱۲/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

وطن سوزان

بـــر یـــتـــونـــــو وطـــن وســـوزاوه ږیـــرو او

ځـــه بـــی دیـــنـــو ځـــه د دیـــن ټـــیکـــه دارانـــو

راخـــپـــری وی تـــر ځـــو دغـــه تـــوری وریـــځی

بـــاران د تـــودو ویـــنو ســـور خـــود بـــه اوری

۹۴/۱/۴

ketabton.com - The Digital Library

شراب

ځکه نوم ورباندې ایښی چا «شراب» دی
چې ترکیب کې یې څه «شر» او یو څه «آب» دی
لا دې شونډو ته ور وړې یو ګوټ نه وي
چې جوړ کړي دې دې شر تللې دې آب دی

۹۳/۱/۱۸

ketabton.com - The Digital Library

یوبل زړه

ای خالقه د هــرچا د قسمتونـــــو
ای ویشونکیه د خوښیو او غمونو
راته راکړه یو بل زړه پاتی ژوندون ته
زوړ مې ویلې شو له ډیرو کړاوونو

۹۴/۱/۱۸

ketabton.com - The Digital Library

بر تر بور

هر سحر مشرق په خپلو وینو سور دی
د تاراج او تباهۍ یو بل تنور دی
د مغرب لمن دده په وینو سره شوه
دی یې ستر خوني دښمن او بد تر بور دی

۱۸/۱/۹۴

ketabton.com - The Digital Library

د هیلو کلی

راشه ته زما د سوی زړه کور به شه
ښکلې هیلې په خپل کلي کې دیره شه
د صدف په څیر به خپلی وینی در کړم
ته زما د آرمانونو دردانه شه

۹۴/۲/۲۷

ketabton.com - The Digital Library

لاشخور

د وطن په تن مې بل د جګړې اور دی
سو ځیدلی د زوی مرګ کې پلار او مور دی
د وحشیانو پاچاهۍ کې هر څه لوټ شول
مجاهد مې د مظلوم ولس لاشخور دی

۹۴/۲/۲۷

ketabton.com - The Digital Library

پرله پسې فاجعې

اور دې بل کړ د افغان ولس په کور
څه دې کیوسته بیا تل ته د تور ګور
آواره دې د جهان په هره خوا کړ
خدایه څه به لا وروښیئ ته نور ؟!

۹۴/۲/۲۸

ketabton.com - The Digital Library

د وطن پسرلی

پسرلی دی هره خوا ګلان غوړیږي
د رنګونو او ښکلا محشر جوړیږي
زما وران وطن کې ګل او شنیلی نشته
چې د وینو سور باران پری راوریږی

۹۴/۳/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

محشر

غږېدلې ده شپېلۍ د ستر محشر
چې وطن شو د افغان زير او زبر
هر انسان دی پکې څو ځلې مړ شوی
هرې لوېشتې نه جوړ شوی دی سقر

۹۴/۳/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

خوار شوی افغان

خدایه ښنګه دې کړ ، خوار عظیم افغان
چې نوکر شو د ایران ا و پاکستان
دوی چې نه نیول هیڅ چا په نوکرۍ هم
دې بې ننګو کړل زمونږه بادار ان

۹۴/۳/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

د مجاهد له لاسه

دی د سوال کټرې ته ناست او س ستر افغان
ده محتاج کړ د ایران او پاکستان
لعنتونه د تاریخ پری را اوریږي
مجاهد شو بې غیرت او بې ایمان

۹۴/۳/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

وطندارته

وطنداره له سوري زړه نه دې جارشم
ستا دهرې سلګۍ سوزته سورانګارشم
دوطن او هر عزیز په داغ کې وسوې
کاشکې ستا ددرد دوا ته لړ په کارشم

۹۴/۳/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

زما اوښکې

د زمان تیارو ته اوراخلی ، رنځیږي
دغمو اورته سوځیږي او بلیږي
زما اوښکې بې قیمته دردانې دي
په هر درد کې مې د زړه په حال پوهیږي

۹۴/۵/۸

ketabton.com - The Digital Library

بې چارګي

بار د ژوندانه مې راته ماته غبرګه ملا کړله
يار مې هم له څنګه شو ګوښه ، راته ئې شا کړله
څه به پّه تودو اوښکو د زړه سکروټې تورومـ(۱)
کله چا ژړا د لوغړن د ټپ دوا کړله؟!

تورول=لمسول/راوېښول

ketabton.com - The Digital Library

سوی ګلبوټي

زمونږ اوښکو سمندر قوی څپه نه لري ؟!
که مو د غم ونه په دې ساحل ریښه نه لري ؟!
ماو یل دنیا به په سر واخلي د جنون په لاسو
خو مو د کریکو سوز د چا غوږ ته اسره نه لري
اوس به یې ایستی وه زوږ بیخ د غم لړلې نړۍ
خو مو توفان د اوسیلیو ولوله نه لري
د ژوندانه لاری تړلې دي زموتږ کیږدۍ ته
خو د مرګونو قافله بل ځای دمه نه لري
پریږده چې وسپړي زمونږ د ژوند اغزی ګلونه
زمونږ د ملک سوی ګلبوټي خو نوده نه لري

۹۴/۱۲/۱۲

ketabton.com - The Digital Library

د سو ځیدو سوال

کنګل کې و سوځم که په لمبو کې و سوځم ؟
حیران یم چې د ژوند کومو لمحو کې و سوځم ؟
بندي یم د دنیا د ناخوالیو په زندان کې
تر څو ددی تنور د اور څپو کې و سوځم ؟
دردونه ، حسرتونه ، ارمانونه، سل غمونه
د کوم یو په لمبو د چا ایرو کې و سوځم ؟
خوږلن د محبت کې لوغړن د وخت غماز کړم
ددې کان د یا قوت کومو جلوو کې و سوځم ؟
ته ځه د خیال جهان ته د خیالونو په څپو کې
ما پریږده چې د وخت رڼو لیمو کې و سوځم
که خاوری او ایرې شمه ، وجود مې پو پناه شي
دیدن ته به د تا ، په تپېدو کې وسوځم
د حسن دې توفان ته د یو زړه دودول څه دي
راځه چې سر تر پایه یې پښو کې و سوځم

۹۴/۱۲/۱۲

ketabton.com - The Digital Library

ننګ

ننګیالـیـو تـه خو دغه ژوندون ننګ دی
په نیکونو ئې لـه نـنګه ګـور هم تنګ دی
غلامان دی شول ځوانان او پیغلی مینځې
د افغان ولسه وخت دی دغـورځـنګ دی

۹۴/۱۲/۱۳

ketabton.com - The Digital Library

دنفاق ثمر

افغانانو سره يو کړی خپل لاسونه

ســـره وشلـــوی دشـــرم ځنـځيـــرونه

دنفاق ثمر موولیدد پــــه ســــترګو

د دې شوم نیالګي راوباسئ بیخونه

۹۳/۱۲/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

افغانه پاڅه

پاڅه پاڅه ای افغانه په پښـــو شه !

لړېږه فکر کې د ننګ اود پـښـتـوشه

د دیوانو د داړلو غاښ ورمـات کړه

ژغورندوی د خپل تا توبی او بچوشه

۹۳/۱۲/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

ننی مجاهد

د فساد استاد ، د جهل ښه شاګرد دی
لوی قاتل ، وحشي حیوان او ښه زاهد دی
د پردیو ښه غلام د ځان دښمن دی
ښه یې و پیژنئ دا شئ مجاهد دی

۹۴/۱۲/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

جرګه

ناخوالی دې زما چې په سـلګـو مـنلي دې
د تا تــــر خې ګیلې ما په لیــــمـو منلي دي

د وصل د کعبې زیارت د تا چې مـــــې نصیب شو
میرې مې د دې لارې په باغو مــنـلـــــی دي

سفر د ژوندانه کې چې مې ستا سترګې ډیوې دي
تیاری مې د سختیو په سپـــیدو منـلــي دي

د تــا سلامتــیا ته په ورو ورو دودیدل څه دي
ما ســول د تــا نـظـــــر ته په لبو منلي دي

د میـــنـــی اندازه دی یو زمـــا زړګی ته لګی
چـــی غـــرونـــه د دنیائی په اوږو منلي دي

له زړه نه دې قربان شم چی زما غمو نو وخـــوړ
خوښـــــې دې هم زما پـــه مسېدو منلي دي

د هیــــلو د کاروان جرس د عـــذر پړه غواړی
رتــــلي دګنـــا هـــو پـــه جـر ګو منلي دي

ketabton.com - The Digital Library

د غرب شفق

دا د شرق دو ینو رنګ دی چې د غرب په لمن ښکاری
دا د شرق تالا ګلان دي چې د غرب په لمن ښکاری
د سپیرو میرو په تاو کې ، هلته هره تیږه سوځی
دا د شرق د مټ قوت دی چې د غرب په عدن ښکاری
د باروتو تور لوګی دی ،چې د شرق له کاله خیږی
د لمبو روښانه رنګ دی چې د غرب په ګلشن ښکاری
د جلی د او ښکو موج دی چې بهیږی په دوناو کې
د پا میر د سر شمله ده چې د غرب په بدن ښکاری
د افغان -هندو په وینو هندوکش- ایوریست غرق شول
د کشمیر د نافی بوی دی چې د غرب په ختن ښکاری
د ویتنام- کوریا په تن لا د بمو نو چری خښی
د چیچن-ایران انسان دی چې د غرب په خوږلن ښکاری
ورغلی سره نه دی د عرب د زخم شونډې
د تاجیک- سیلون مړزوی دی چې د غرب په درشن ښکاری
د راکټو قافلی دي چې روانې دي تل شرق ته
دا د وینو تور امیل دی چې د غرب په ګردن ښکاری
د جنګ اور باندی ئې جوړ کړ ، له دنیا ځینې دوزخ نن
د ګناه نه ډک جنت دی چې د غرب په وطن ښکاری

۹۵/۱/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

ځرنه

بیا دی په سترګو کې د وصل تلوسې وکړه
بیا مې دزړه په سر ، داوربلې لمبې وکړه
بیا راته راکړه د ژوندون او به د شونډو جام کې
بیا مې د مړو هیلو په قبر ، ولولې وکړه
بیا دی د غږ په ترنم باندی عالم ژوندی کړه
د اسرافیل غوږ کې د مینې ترانې وکړه
بیا دی رسا ونه د عمر باغ کې وغوړوه
بیا د شمشاد په تن د سره حسرت نودې وکړه
بیا د خپاره کړه د ویښتو د ولونو ټول ګلونه
بیا په دنیا باندی د رنګ او بوی غنچې وکړه
بیا دی د حسن مرغلرې په نازو وپیییه
په ټولو بیا دی د داغونو قافلې وکړه
بیا مې په مینه خواته راشه، بیا مې خپل کړه د ځان
زما په ټول بدن د مینې کلمې وکړه
د بې مثاله ښکلا باغ دی تل بهار بهار شه
د وخت غازته په هر ګام کې زولانې وکړه

۹۵/۱/۲۴

ketabton.com - The Digital Library

ژوندی مړی

هره هڅه مې رټلې، هره هیله مې ناکامه
هر نظر مې نامنلی، هره مینه مې ناکامه
د نامرادو امیدونو د قبرو په خاورو پروت یم
زه یم خپله ژوندی مړی، خپله مړینه مې ناکامه

۹۵/۲/۲۸

ketabton.com - The Digital Library

د مینې داغ

د شهید زړه په جنازې باندې مې هیلې ژاړي
اوښکو اخیستی په سرملک دی سترکې وینې ژاړي
د نامرادۍ د تور خنجر په لاس سوری ،سوری دی
د بیکسۍ د زهرو جام کې ورته مړینې ژاړي
غني کاروان د امیدو یې په رڼا ورځ لوټ شو
شوی تلوسې ئې د مرګي په غم غمګینې ژاړي
د درد له تاوه د سینې قبر کې مړ ، تپیږي
په سوی حال ئې د ځیګر غوښې شوې خورینې ژاړي
خوارږه یادونه ئې له سره په ژړا ووتل
د مینې داغ چې په تندي د ماه جبیې ژاړي

۹۵/۲/۲۸

ketabton.com - The Digital Library

د وفا عرش

د هجران په تروږمۍ کې د تا یاد راته ډیوه شي
د رڼا هره شغله ئې ، د غم زړه باندی نیزه شي
هیروم دی را یادیږې ، تل مې ذهن کې رغړیږې
ستا نا خوالې مې په زړه کې د سره اور بله لمبه شي
د وصال هیله دې لاړه ، لکه تا هغومره لیرې
په کوم زړه به بیا زما ، دې غریبی کورته میلمه شی
یو ځل بیا راشه په مینه ، راته جوړ مې وران جهان کړه
د وفا د عرش له پاسه دې د تا ځلی ښکاره شي

ketabton.com - The Digital Library

بې حايه خواري

لمر په دوو ګوتو ستا ، چيرې پټيداى نه شي
ځان دې غولوې ولې ، مينه پټيداى نه شي
سل که زړه ته ووائې: لاړه دلدار هيرئې کړه
څوک چې وى د زړه څښتن هغه هيريداى نه شې

۹۶/۱/۳۱

ketabton.com - The Digital Library

سوځېدل

څه د مينی په خوړلن او انکار وسوم
څه د هجر په لمبو کې د لدار وسوم
چې ژوندون مې لکه شمعه سوځېدل دي
څه به وايم چې مې يار که اغيار وسوم

۹۶/۲/۱۵

ketabton.com - The Digital Library

د هجران غم

که را ټول شي ټول غمونه د جهان
بیا هم نه رسیږي غم ته د هجران
زړه کړ خت کړي لکه یخ د سلسبیل
ددوزخ په اور کې سو ځوي انسان

۹۶/۱۲/۱۵

ketabton.com - The Digital Library

منزل او تسل

ستا د زلفو په هر تار کې هزار ولونه ، هزار زړونه
په کې ورکې کړي زړه لارې ، به کې ستړي شي مزلونه
له کاکل او له اوربل نه دې لوګی شمه ای ښکلې
چې مې دي نظر او زړه ته ،سر منزل او تسلونه

۹۶/۳/۱۰

ketabton.com - The Digital Library

تاج محل

تل دې یاد د شوخو سترګو زما مل دی
چې مې ځاله د خیالونو ، ستا اوربل دی
چې زما د پاکې مینې ملکه شوې
زما زړه د تا د مینې تاج محل دی

ketabton.com - The Digital Library

د یو افغان ځلمي سلګۍ

ور کتوب مې نه یادېږي ، ځلمیتوب باندې بوه نه شوم
د زړښت په لار روان یم ، دي لرزان مې قدمونه
زما کلي کې تل بل وو د نفرت سوځند اورونه
زما کور ته تل پراته وو د کینې تور ځنځیرونه
زه ویده وم په اغزو کې ،ما پالنګ لیدلی نه دی
زما سر لاندی وه تیږه ، نه بالښت ،نه مړوندونه
زما هره هیله سترې، زما هر تکل ناکامه
زه ناکام یم پیدا شوی چې ناکام مې دي کامونه
سو ځیدل که کړیدل دي،که ژړاوې دي که ساندې
که ماتم دی، که څګیروي دي،دي زما پخواني ملونه
زه له ګل سره پردی یم، پسرلی ته نا اشنا یم
د خزان ائینه کې وینم ، زه مې خپل ساړه آهونه
خوښۍ څه ده؟خندا څه ده؟ شوق او ذوق څه شي ته وائی
زه د غم په کاله لوی یم ، ما ته مړه دي دا نومونه
څوک خوښیو کې لوبیږي، څوک او سیږي په جنت کې
خو زما یوی سلګۍ ته ، کم دي واړه دوزخونه

۴/۱۵/۹۷

ketabton.com - The Digital Library

د مینې حال

و دی سوم وصال باندی ، دود دی په هجران کړمه
حال د لیونۍ مینې ، څنګه دی بیان کړمه ؟!
نه دی وه وعده پر ځای ، نه دی انتظا ر تمام
څوک به مې فریاد واوری ،څیری که ګریوان کړمه
نه دی ښاپیری سیالی ،نه هم د جنت حورې
ای د یا ر یکتا حسنه !ځان ته دی حیران کړمه
نیم نظر کتو ته دې ، ټو ل عمر تیېرمه
ستا پوره نظر نه به ،خپل ژوندون قربان کړمه
ته ای د ختن هوسۍ ،مه تریږه زړه نه مې
څو چې دا وحشی زمری ، تاته په فرمان کړمه

۱۹۹۷/۵/۹

ketabton.com - The Digital Library

نظر

ستا یا مې د مینې مرغلـــره ده
ستا خیال مې د زړه خوږه سندره ده
او ښکه مې له سوزه زړه کې وچه شي
غم کې دې له ټولو مـــروره ده
کله به له زړه نه راشی سترګـــو تـــه؟
دغه مې د ژوند خط او خـــبره ده
ستا هغه د قهر او عـــــتـــاب اداء
ماته اوس خوږه او خـــونـــدوره ده
زه دې په وصال کې شاهنشاه ومـــــه
اوس مې حال له هر ګدا بدتره ده
دغه د فراق او جدائې حـــالـــت
ښکاري چې د چا له بد نظره ده
ځو به د ی کړیږی غم کې ځاردې شم ؟
ستا زمری مجنون نه سر ببره ده

۹۷/۶/۱۹

ketabton.com - The Digital Library

ستړکې

سترګې چې دې پټې وې فتنې ښکارې
کله چې وې خلاصې ، پیمانې ښکارې
پټې سرې سکروټې وې ښو لاندې
ویښې راته سرې بلې لمبې شکارې
پټې د غوټۍ په شان ښکلا لرې
وازې د تازه ګلو غونچې ښکارې
کله چې ویده ئې ته د ناز په خوب
دواړه راته پټې خزانې ښکارې
څو چې دا دنیا ده ،وې دې تل رڼې
ماته د زمرې د ژوند ډیوې ښکارې

ketabton.com - The Digital Library

قناعت

د شرابو خمخانې مې کړلې تشې
که ځواني وه که مستي وه زما بس ده
له پیالو، جام او مینا نه په دنیا کې
ما ته یوه شونده خوږه د لیلا بس ده

۹۷/۷/۱۸

ketabton.com - The Digital Library

د وطن وږمه

ای د وطن له سترو دښتو نه راغلی وږمې!
لږ راته ووایه زما هغه ختن څنګه وو؟
هغه زما د هیلو ځاله دی ښه ولیدله؟
هغه زما د سترګو تور، روح او بدن، څنګه وو؟
هغه انسان چې یې ملکو غلامی کوله
مغرور پښتون، هوښیار تاجیک او ترکمن څنګه وو؟
هغه تنکي ځلمي په ولې لا تو پک ګرځاوه؟
هغه پیغلوټې سره اوس چال او چلند څنګه وو؟
هغه چې ټول ورته یزید، یزید او شمر شوي
هغه حسین، حسین افغان هغه حسن څنګه وو؟
هغه د ډزو کنهوونکی غږ لا اوس هم خپور وو؟
هغه د بم او دراکت سوری بدن څنګه وو؟
هغه د خاورو نه جوړ کلي چې به شنه وو مدام
هغه چې تږی به وو تل، سوی چمن څنګه وو؟
هغه ختین کور چې په سر به ئې شنیلي ټوکیدل
هغه بیدیا، هغه صحرا، هغه دمن څنګه وو؟
هغه د تورو جګو غرونو ښاماران ژوندي وو؟
هغه هیبت، هغه ښکلا، هغه هسکمن څنګه وو؟
هغه یاغي مستو سیندونو درته شور درنه کړ؟
هغه اوبه، هغه څپه، هغه شکن څنګه وو؟

ketabton.com - The Digital Library

هغه له عطرو ډکه، هغه مزه داره خاوره
هغه فردوس، هغه هغه جنت، هغه عدن څنګه وو؟
هغه هوا چې به نغمې د ژوندانه وی پکې
هغه راحت، هغه مستي، هغه چلن څنګه وو؟
هغه نښتري، چناورونه او د ولو ونې
هغه څیړې، هغه شیشم او نسترن څنګه وو؟
هغه لعلونه، سره یاقوت او زمرد څنګه وو؟
هغه لاله، هغه د شنو دښتو ګلشن څنګه وو؟
هغه د غرو د سر بازان لا الوتل تر اوسه
هغه بلبل، هغه بورا، زاغ او زغن څنګه وو؟
هغه وحشي او ترئیدلي هوسۍ چیرته لاړی؟
هغه زمریانو زړور لیوان، دښمن، دښمن څنګه وو؟
هغه زما زیار کښ ولس په شانې سترې میړیان
هغه مرغان، خزندګان، ماهی، مهن څنګه وو؟
څه دی لیذلي چې ګویا ژبه دی ګونګه شوله
ووایه لږ چې د افغان ولس- وطن څنګه وو؟
که دی کوم وخت کې په غلطه هلته مخه وشوه
ورته ووایه چې پردیس زوی ئې غمجن څنګه وو؟

۹۷/۷/۱۸

ketabton.com - The Digital Library

قو او زه

وايې چې قو په ژوند کې..........
يو ځلې مينه کوی،
او صرف همدغه مينه ، د هغه ژوند جوړوی

هغه د مرګ له پاره ، ځان رسوی همالته........
چې ميين شوی پکی.......
بی مهابا او بی اختياره ئې قوی او ځوان زړه،
دی درزيدلی، تپيدليو غوړيدلی چاته...

××××××××

غواړم د قو په شانی، د ګران وطن په غيږ کې
هلته چې ما له ده نه مينه زده کړه
هغه چې ما ورسره مينه کړی؛
هغه چې زړه او د بدن ذرې مې
تل تپيدلي ده ته،
دا خپل ځان ورسوم

۱۹۹۷/۹/۹

ketabton.com - The Digital Library

سانډې

دلته هر څپک څپک ته ، د جنت ګوته په خوله ده
هلته کم دي يوی لويشت ته ، اووه واړه دوزخونه
د خزان ښکلا ته دلته ، پسرلی په حسرت ګوری
هلته ژمي کې غرق شوي د کلو کلو فصلونه
سره دي غاړه په غاړه رنګ او بوی په مينه دلته
هلته کرکه کې دي نغښتی، سره رنګ دي که بويونه
دلته ځمکه اسمان شنه دي،هوا شنه ده،اوبه شنې دي
هلته سری چينی خوټيږي، اوری سره سره بارانونه
د ماشين تور ښامار دلته نازوي د سارا کاني
د انسان په ګوتو لوټ شول هلته سم سمسور باغونه
دلته ژوند دی چې مستی کړي او خوټيږي هر ذره کې
هلته هر څه ته ولاړ دي په قطار قطار مرګونه
د ژړا مفهوم پردی دی، دلته وير له خلکو هير دی
هلته مړه دي احساسات ټول فقط ساندی دي ويرونه
دلته ستر ګې غړوم چې نو مې دا دعا تر زړه شي:
د افغان له ملکه ورک کړی دغه ستونزی ، عذابونه

۹۵/۱۰/۵

ketabton.com - The Digital Library

غوښتنه

زما د زړه له سوزه
تول ورځ لمر په اور کې سوزی او خوټېږی پسی
او........
زما د سوو فریاد و له لاسه:
سپوږمۍ او ستوري واړه،
په غم لړلې اوله و همه ډکې شپې راسره ،
ټولې رڼې تیر وي.
زه درنه څه نه غواړم
خو.........
د خپل لمر ، سپوږمۍ او ستورو په خاطر له مانه..
ددغه سوز او ددی شور،
ددی عذاب او دی غم ؛
ټولې ریښې او سر چینې لیری کړه.

۷۹/۱۰/۶

ketabton.com - The Digital Library

قیامت

راته بل دی په کوګل دننه اور
چې مې وسو په لمبو کې کلی کور
هره اوښکه مې سکروټه ده پری سوځم
وړوند شوم ،روڼ جهان مې شو تر پامه تور
دین ،دنیا مې ددوزخ یوه ګوښه ده
په لمبو کې به وی ډوب هم زما ګور
په هجران کې دجانان وطن سوځیږم
ور روان یم هر ساعت په هغه لور
دا زما په وطن جوړ ځنګه قیامت دی
پکې ورک چې دی د سل محشرو شور

۹۷/۱۰/۶

ketabton.com - The Digital Library

افغان

د ژوندون لــه تــناره نـه پــورتـه دود یم
دزمــان پــنـجو کــې زه یو مات سرود یــم
لــه عــدم نــه مــرور، هــســتـۍ نه ستړی
د اخــتــیـار او د اجــبــار بندی موجود یم
د ســجــدو داغ مــې په سر او پښو نه شته
نــه د چــا صــادق بــنـده او نــه مـعبود یم
د آســمــان پــه زړه کې ستوری زما تت دی
ددې مــځکې پــه مـخ بې سیوري وجود یم
داسی خوب یم چې تعبیر ئې کیدای نه شي
داسی وهــم چې لــه هــر زړه نــه مردود یم
یــم د کــرکــې لــه وطــن ځــینې راغلی
د وفــا او مــحــبت دملک کــمــبود یــم

۹۷/۱۰/۲۷

ketabton.com - The Digital Library

د افغان غم

د افغانانو دستر غم له پاره
د دغې لوئې نړۍ ،
زړه لا وړوکی برېښي.
د دوی د ساندو او د کریکو غږ ته ،
د نړیوالو او آسمان غوږونه ،
لا هم کاڼه دي کاڼه.
د دوی د حال او مصیبت لیدو ته
هر څوک وړانده دي ، وړانده.

××××

لکه چې دا وګړي ،
دلته پردي دي پردي ،
لکه چې دغه خاوره ؛
د کومې بلې دنیا
ډېر نا منلی ، کرغېړن سوغات وي.

××××

مو نږه نو چیرته لاړ شو ؟
مو نږه نو چیرته لاړ شو ؟
چا ته خپل غم وو ایو ؟
څوک به مو چیغې واوري ؟
څوک به مو حال ووینې ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
مو نږه نو چیرته لاړ شو ؟

ketabton.com - The Digital Library

مونږه نو چیرته لاړ شو

۹۸/۲/۶

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته موندلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یما په څیر پاچا د آریانا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګدایۍ راکړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وې د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تر مرګه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

ژرنده

د عـــالـــم روزي ددب د غـــاړې حد ده
خو په خپله خواره برخه ئې صرف گرد ده
خپـــــل قرارئې دی تل نوروته بخښلی
داتـــــلاش او د اسخـا ، خاصه دمرد ده

ketabton.com - The Digital Library

ځوان

له غيرته چې لمبه په نام او ننګ شي
له غروره چې اسمان سره په جنګ شي
د کنګل په څير اوبه چې شی له شرمه
چې د پوهې بلې شمعې ته پتنګ شي
چې مجنون شي د وطن د پاکې مينې
چې د جنګ ستری بلا سره په جنګ شي
چې له ظلم او استبداد سره دښمن وي
د انسان له ستر نامه چې په غور ځنګ شي
په سرو کې هغه ځوان او پيغله شماره
چې سينګاريې په هنر او په فرهنګ شي

ketabton.com - The Digital Library

پړ

ما به ویلی درته

«چې که دې پرېښودو وطن ، راسره»

دا د خوږمن زړه شیمه

اودا د دوه سترګو تور ؛

«د زړه کتری به درکوم

او تا به ساتمه زه»

خو زه دروغجن وختم.

د زمانې له لاسه و

او د روزګار غمونو ،

له دې زخمی زړګي نه ؛

تا ته څه پری نه ښودل

ټول ئې اوبه اوبه کړ.....

او رانه ئې خام ، خام وخوړ ؛

زه درته پړ وختم ،

او ژوندی مړ پاتی شوم.

ketabton.com - The Digital Library

افغانستان

په دغه ځمکه باندی

له ډيره وخته ديخوا ،

نه چا کوم بيل ووا‌ه

اونه د سپارې بريښيدونکي غابښ پری وازمايه ځان

نه د غلی دانه پری ښخه شوله ،

نه کوم نيالگي پکې رېښې وکړلې ،

پرخه پری پری نه وته ؛

ويا له پری تيره نه شوه ؛

نه کوم هرهټ يې مخ ته ،

لپه وروا چوله.

نه پری باران واوريد ، او نه پری واوره ويلې ؛

نه د کوم کور د تهداب تيږه پکې کيښودل شوه ؛

نه تری گل و ټوکيده ، اونه هم شنه کبله ،

نه بی ثمره ونه ، نه د غنمو وږی ؛

ketabton.com - The Digital Library

نه تری ښه بوی وخاته.

نه کوم مرغه پری والوت ،

نه پری بلبل و چغید .

خو

د کنګ غرونه

له هری خوا نه جګ دي

له سپیرو د ښتو ځینې

د خړو کلیو له خوا

آن د کورونو له انګړو څخه ؛

چې تل قبرونه کینی

او انسانان ښخیږی؛

د انسانانو وینی

په سمه ، غرونو ، کاږو بوټو باندی...

د پر خی ، واورې او باران ځایونه ټول ډک کړی

هر چیرته وینه پرته....

هر چیرته وینه اوری....

هر چیرته وینه : بهیږی او بهیږی پسې...

دلته د وینو بوی دی ،

ketabton.com - The Digital Library

او د باروتو لوګی،

پروریتو شویو غوښو ،

او د بدن پر غوځو شویو ټوټو ...

د ساندو کریکو او ژړا غږونه.

څوک شي نفس ایستلی ؟!

دلته هوا نشته ده ؛

ټوله فضا د انسانانو له روحونو ډکه...

او دغه خاوره ده مدام له ماتمونو ډکه...

۲۰ / ۶ / ۹۸

ketabton.com - The Digital Library

دمصیبت غوغا

هره تیږه ده سکروټه، ټولو شګو نه خوږلن جوړ
هره ونه ده شناخته، ټولو پاڼو نه کفن جوړ

دباران څاڅکي هم دلته لکه تندر راپریوځی
ټوله ځمکه خولا پریږده ،دی آسمان ورته دښمن جوړ

دهر بوټی په رګوکی دشهید وینه بهیږی
په هیڅ ځای به پیدا نه شی دژوندی - مړی بدن جوړ

دیو لویشتی خاوره نشته چی خالی به وی له خلکو
په هرګام کې یو څوک خښ دی، قبر هرچاته ماُمن جوړ

دټوپکو تورو خولو کې، دقیامت دشپیلی غږدی
پری هرڅه زیر او زبر شول، کنډوالو کړ داوطن جوړ

مصیبت دی چې غوغا کړی دافغان ولس په ځمکه
جنګ ،سیلاب او زلزلو کړ له دې ملک ځنی مدفن جوړ

ketabton.com - The Digital Library

ګردله

هــره مور ده بــوره شــوی هــرې خورنه ورونه ورک دي

ځلمي ورک دي ، پیغلې سپکې،دهر چا قبرونه ورک دي

سور سیلاب دځــوانــو ویــنــو ،ټــول وطن په مخه کړی

ګــردلــه ده دحــالاتـــو له هـــر چــاکورونه ورک دي

۹۸/۶/۲۵

ketabton.com - The Digital Library

غبرګې نیشې

یو خواته دیار سترګې، بل خوا پیمانې ایښې
دا مې په نصیب کې نن ، څه غبرګې نیشې ایښې

دا دې لــه حیـــا ډکــې ، هغه هوسونونه
یو خوا مې اوبه د ژوند ، بل خوا یې لمبې ایښې

دا خواږه ستونه کړي ، هغه اشاري پـــه نــاز
لاره رانه ورکه ده ، هر خوا مې ایینې ایښې

دا به نظر و ښبنم ،وابـــه ړوم دا پـــه سر
ټولو مې جنون ته دي ډیرې بهانې ایښې

دلته ولوله د عشق ، هـــلته بیخودی د ژونـــد
عقل او زړګي ته مې دواړو زولانې ایښې

۱۹۹۸/۷/۳

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې غوغا ترینه د سوو زړونو خیږی
دا د ښکلو تور اوربل نه دی نو څه دي ؟

چې په یو نظروژل کوی د سلو
تورې سترګې یې اجل نه دي نو څه دي؟

چې پرهار یې مسیدو ته هوسیږی
دا سی شونډې چې درمل نه دي نو څه دي ؟

چې د تن په وینو سره، مدام تپیږي
د جفا د تیغ بسمل نه دی نو څه دي ؟

عاشقان په کې خپل تور بختونه وینئ
دا بلاوی تور کجل نه دي نو څه دي ؟

چې جانان درته په مینه مینه ګډ وی
دا خبرې که غزل نه دي نو څه دي ؟

چې یې هر څه په رڼا ورځ رانه لوټ کړل
له غمزو دی ډک کتل نه دي نو څه دي ؟

چې د مینې سره ډګر ته میړنې ځي
دا زمري زړونه اتل نه دي نو څه دي

۱۹۹۷/۷/۱۴

ketabton.com - The Digital Library

د لیمو په زړه کې

ځم چې انتظار، د شوګیرو په زړه کـــې وکرم
وصل د جانان به ، د سپیدو په زړه کې وکرم

ستوری به د بخت ،په لیونیو چیغو ویښ کړمه
سوز د نامرادۍ به ،د تیارو په زړه کې وکرم

شیندی بیخودي چې هرې خواته ولولې د عشق
خپـــل تږی نظر به، د پردو په زړه کې وکرم

مات چې کړم رونق زه د مانی او د آرژنګ د ښار
ستا دناز تصویر به، د لیمو په زړه کې وکرم

وخت ته به زیندۍ دتا له تورو زلـــفو واچوم
تخـــم د غماز به، د ایرو په زړه کې وکرم

یو خواته مستي د پیمانې بل خوا د یار سترګې
را چې د زړه زنی ، د لمبو په زړه کی وکرم

۱۹۹۸/۷/۱۷

ketabton.com - The Digital Library

چوړ

د وصال بزم ته راوړې جام د شـــــونډو
داسې ښکاري چې جنت ته انطهور وړې
چې دې خوی ته په حسرت کې ښـــا پـــيری دي
د هـرې يوې زړه ته داغونه د ناسور وړې
چې په هر پل کې د نــــازبـــزغــــــلي کړې
دعــــالـــم د زړو نيازونه به ضرور وړې
چې د شونډو غوټۍ وســــپړې خـنـــــدا ته
غــــــوړيدلی باغ ته ،ته د ګل تربور وړې
چې ښکاره شې جـــنازو بــــانــدې د هيلو
د مـــاتم محفل ته يې ته موج د سرور وړې
ستر ګې جام ،شونډې پياله ، تن دې ښيښه ده
يو جهان تاکستان زړونه، ته په چور وړې

۱۹۹۸/۷/۱۶

ketabton.com - The Digital Library

ته او زه

ستا د مینې تاج په سر ، لکه پاچا یم
خو کچکول مې د دیدن په لاس ، ملنګ یم
چې تصویر ستا د ښکلا مې دی لیمو کې
د بهزاد د پلار استاد ، سیال د آرژنګ یم
که د ژوند د شپو تیارو ته مې ډیوه یې
زه دې هم د پلوشو سوی پتنګ یم
د زلال په څیر ، ته مړو ته ژوند بخښې
خو زه ځانه ته هم د سوي زړګي زنګ یم
ته اسمان یې د هستۍ دې لوی جهان ته
زه بې تانه د نیستۍ یو لوی ګړنګ یم

۱۹۹۸/۷/۱۷

ketabton.com - The Digital Library

تیاره او ستوري

زمونږ پر کلي باندې،

توره تیاره خبره ده

ټول شیان تت دي، څوک څه نه شي لیدای

د تورو وریځو لړۍ

دي هرې خوا ته تللې ،

کله ناکله لا د ژمي د سیلۍ غړونه ،

زمونږ پر زړونو باندی

نوی واهمه خپره کړي ،

خو دغه توره شپه کې ،

هاغلته لیری د اسمان په ګوټ کې ،

یو سپینکی ستوری ښکاری ؛

له لیری ،لیری نه دی ،

د یو ماشوم په شانې ،

له لا یزاله انرژۍ ځینې ډک ..

چې تل لاس اچوی د مور وینښتو ته ...

ketabton.com - The Digital Library

مدام دا هڅه کوی ،

تر څود لمر شغلو نه ،

یو څه را کش کړي ځانته ،

او د تیارې په لورئې

چې ئې زمونږ پر کلي

تور څادر خپور ساتلی

د سوزیدونکو ...

ځلیدونکو...

څو نیزو په توګه

بی زغرده و غورځوي ؛

او زمونږ کلی خپل نظر ته خلا ص کړی

خو دغه ستوری مونږ نه ،

او رڼا ئې نه د لمر ؛

ډیر زیات ګوښه پروت دی ،

او د تیارې دا سارا ،

ډیره اوږده پرته ده.

* * *

چې ورته ځیر شو مه ښه ،

ketabton.com - The Digital Library

هلته هيڅ ستوری نه شته ،

څه چې ليدلی وو ما ...

هغه زمونږ د اميدونو يو سراب غوندې وو...

چې د دې شپې په زړه کې...

لا هم ويده دی ويده .

ketabton.com - The Digital Library

ښکلې شوې زړه

مدام په خوب او ویښه،...
یمه لګیا او یو تصویر کاږمه...
یو بې مثاله تصویر ،
چې د هنر او د خلقت یو لوی شاهکار وګرځي،
چې چا تر اوسه لا ایستلی نه وي:
د نامرادیو ،بد بختیو او غمونو تصویر ،
د ولږې ، فقر ، دژړا او ددردونو تصویر ،
...د بې کوریو تصویر،
د جنازو او دهجرت دبې پایانه بهیر ،
د کړاوونو ،عذابونو او ظلمونو تصویر ،
په تیارو شپو کې د وحشت او ستمونو تصویر........
××××××××
لاس مې ور اوږد کړ چې قلم راواخلم
زما قلم د شهیدانو د جنډو لرګی وو ،
رنګ مې له اوښکو او له وینو څخه ،
او د باروتو له لوګي......
او د لمبو له شرارو نه جوړ وو ؛
ما د نظر په تخته.....
دغه تصویر کاږه لا ....
لا پکې بوخت ومه زه ،
کار مې تمام څه ، چې لا ډیر پاتې وو ،
چې د تصویر په زړه کې

ketabton.com - The Digital Library

راته یو زړه څرګند شو........
یو را ښکیل شوی ، زبیښل شوی ،
او له درده ډک زړه.

××××××

چې ورته مې کتل
دا زما خپل تصویر وو ؛
زما د تن ، زما د ځان ،
زما د ګران او وران وطن:
«افغانستان» تصویر وو

۹۸/۷/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

د غرور نیشه

چې د پاڼې په څیر جګ کوری اسمان ته
د خزان سیلۍ ئې کړي تر پښو لاندې
د غرور او خودخواهي نیشه کې غرقه
بیا به ژاړې نن په کومه خوله چې خاندې

۱۹۹۸/۷/۲۳

ketabton.com - The Digital Library

پردیتوب

آسمان له ځمکې خفه ،
سپوږمۍ له ستورو ځینې ،
باران د وریځو له تروه تندی نه،
سیند د اوبو له شور او زوږ ځینې کوڼ ،
پاڼې د ښانګو دډارونو له رسیو ځوړندې ،
چمن له بوی او له سروره خالي ؛
سارا نه تښتي لیونتوب په منډه ،
او به له اوره سره لاس او ګریوان.
تیږی له غره ښوئیږي.......
خاوره له ځمکې تښتي.......
عقل له مغز سره تربور غوندی دی.
وینه د زړه له لاسه دارې وهي ،
میینان ټول دي له یو بل ګیله من ،
ګلان ، بلبل او له بورا زړه تورن .
ساقی له میو او پیالو ځینې موړ ؛
ورونه له خویندو او له میندو بیزار ؛
خپلوان په خپلو کې پردي دي پردي........

×××××

ketabton.com - The Digital Library

دې پردیتوب کې دي هر څوک بې وسه ،
د خدای خدائې ناکامه ،
د بنده هڅې سترې ،
له تدبیر لاره ورکه.

××××

نو خندا ژاړي ورته ،
او غم له مستې خندا شین ښکاریږي ،
دې پردیتوب هر څه له هر چا بیل کړل.......

د ۱۹۹۸ نوامبر

ketabton.com - The Digital Library

ښیرې (۱)

ستا جنت جنت وطن ته ،زه دوزخ، دوزخ اور غــــوارم
لکه خپله ورانه خونه ، ستا محل هم نسکور غـــــوارم
ورور دې ودراوه ورور ته ، خپل بچی دې په بلار مړ کړ
ستا په کلي لوی شیطانه،تر دې بدلا څه نور غـــوارم
حضیره دی هره لویشت کړه ،هره تیږه دې شنا خـــتـــه
تاته هم په هر څپک کې ، ستا بچیو ته ګور غــــوارم
زما په پاکه خاوره راغلل ، ستا ناولی راکــتــونـــه
ستا په خپل ناولي بڼ زه ، د محشر شر او شور غوارم
د فساد په نېلي سپوره ،د ګــناه د ملک بـــــاداره
ستا د کبر خونی غابښ ته د افــــغان د مټ زور غوارم
چې آزار ئې چا اخیستی ، ورته اور په لمن پروت دی
ستا د خپل تر بور په شانی ، تاته هم دا پیغور غوارم
دافغان د پګړی ولونه ، هر غـــــــلیم ته زولانې دی
انتقام کی ئې د وینو دغه دار درتـــه خـــــپور غوارم

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(۱)دا ښیری بیل کلینتن ته زمونږ په وطن د هغه د راکتی حملی له درده لیکل شوی

ketabton.com - The Digital Library

د ګوڅیو حسرت

ستا پـه تـورو زلفو کې سپین ولګید
یا په خړو وریـځـو کې بریښنا شوله؟
دا د تور تمونو څادر څـیـری شـو
یا خپره د لمر د څـرک رڼـا شـولـه ؟
دا خـپـلې ځـوانـۍ ته دې لوګی وکـړ
یـالـمـبـه زمـا دزړه دنـیا شـولـه؟
څښې دې قودۍ ،قودۍ کوڅۍ نه شوې
ماتـه مـې د ښـکلو هـیلـوملا شـولـه
مـینـه مـې په خپل اور کې پخه شوله
پـریـږده چې رسوا شي چې رسوا شوله
سـتا د ویـښـتوهـرتـار او هرخم او پیچ
ماتــه د ژونـدون ښـکلې دیـبا شوله
تـل دې پـسـرلی د تن تازه واوســه
پـورتـه مـې لـه زړه دغـه دعـاشوله

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

ketabton.com - The Digital Library

ګناه

څومره چې ده لویه د توبې ګناه
هومره ده خوږه د پېمانې ګناه
دغه پښتون سر د ټیټېدو نه دی
نه مې ده پېرزو پرې د سجدې ګناه
هغه د منصور غوندې رسوا نه ده
ورکه شه نا ولې د پردې ګناه
مینه کې دې دواړه جهانونه پټ
ځکه ده خوږه د یارانې ګناه
سوزي چې پتنګ ځان په لمبه د عشق
څه ده په دې منځ کې د ډیوې ګناه
وچ لغړ اغزی ته هر څوک بد وائې
پټه ده د ګل او د غونچې ګناه
لمر ئې په ځینډی د مکر وواژه
نه ده د بخښلو د تیارې ګناه
ای چې په نامه کې دې انس موج وهي
چا کړه درکې ځای دا د کینې ګناه
هر یوه ته ئې توره د مذهب ورکړه
څومره ده درنه د زمانې ګناه

ketabton.com - The Digital Library

راچې نور د کفر ثواب وګڼو
بس ده د ایمان او د کعبې ګناه
وزغمه زمریه نا کردې د دهر
وانه خلې په غاړه د ګیلې ګناه

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

ketabton.com - The Digital Library

افغانی ښځې ته

د ګناه په وحشي غیږ کې
لکه شنه پاڼه رپیږې
د شهوت د زمری مخ کې
د هوسۍ غوندې ترئیږې
د هوس په ظالم لاس کې
بازیچې په څیر لوبیږې
د قوت او زور پنجو کې
ګل غوټۍ غوندې رژیږې
خوشحالۍ ته دزړدارو
ته چورلیږې او ګډیږې
د خپل لوټ عزت په مړي
زار ژړیږې او سوځیږې
ددنیا په تور بازار کې
لکه وینځه ئې خرڅیږې
د رواج او رسم بند کې
پیغلتوب کې لا ورستیږې
د روزګار د سیلۍ مخ ته
لکه شنه نوده ماتیږې
د ژوندون د پیټی لاندې
د بسمل په څیر تپیږې

ketabton.com - The Digital Library

په دنیا ختلی لمر دی
ته تیاروشپو کې اوسیږې
لږ دې حال ته نظر وکړه
لا به کله راو یښیږې
له دی ژوندە مرگ بهتر دی
ته په دې هم ښه پوهیږې
د بدلون فکر پیدا کړه
پرې له دې حاله خلاصیږې
په تدبیر او په همت خپل
د آسمان بام ته رسیږې
پاخه پاخه وخت روان دی
ته لا- بیرته پاتی کیږې

۱۹۹۸/۷/۲۵

ketabton.com - The Digital Library

سره ، شنه ، سپین

کله چې هر څه سره وو
که هر څه سره ښکاریده ..
نو د پوښتنې ځای هیڅ پاتې نه وو

خو چې د شنو دوران شو
بیا هم شنیلی او پاڼې
چې له پسرلي ترمني
همیشه شنې بریښیدې
د شنو په نوي پسرلي کې
لا هم.......
هاغسې سرې ښکاریږي
خو ولې ؟
اوس چې د سپینو وخت دی
نو د مالو چو او د واورو رنګ هم
د پخوانیو سرو د وخت په شانی
په وینو سره ښکاریږی ؟

۲۵/۱۹۹۸/۷

ketabton.com - The Digital Library

هیڅ نشته

د بخدي لوړو برجوکې
سره او شنه تو غونه نشته
د دې ښار ګنهوکوڅوکې
د ژوندون شورونه نشته
دیما د لاس ګوربت ته
د پرواز وزرونه نشته
د آرین په نغري کې
دزردشت اورونه نشته
د تیاروخدای باچاهی کړی
میترائې فکرونه نشته
د ویدا افسانه ګونګه
د نیسانازونه نشته
د غاټولوبوټي سوي
د هوما ګلونه نشته
د مستۍ بزمونه غلي
د سوما جامونه نشته
په کردار، ګفتار، پندار کې
د نیکو خویونه نشته
د باګرام په معبده کې
داوشاس رقصونه نشته

ketabton.com - The Digital Library

د کـــوشان لوی مدنیت هیر
د فرهـنـگ ویاړونه نـشته
د ضحاک دښامار غابښ تـه
د کاوه زواکـونـه نــشـــته
ایــمل خان ـ دریا خان لاړل
د خوشحـــال ننگونه نشته
په ایلبند او ســردرو کـــې
د شــپنو غــړونــه نــشــته
آمـــو ژاړي آبــا سین تـــه
چـــې اتــل مــیـړونه نشته
د پــامیر په زړه کې اوردی
پکې سـره لالــونه نـــشته
هـــر څه مړه دی هرې خواته
د پاڅــون ســوچونه نــشته
د کاغــانــو بــازار تود دی
د بـلـبل غـــړونـــه نـــشـــته
د گــیـدړو پــه دوران کـــې
د زمــرو وخــتــونه نـشـته

۱۹۹۹/۴/۹

ketabton.com - The Digital Library

شيخ ته

تــه د طــهــورو پـه خيالونو کې مست

ته د غلمانو په خــوبــونــو کې مست

ته د حورانو د نـــازونـــو نـــيـــشـئه

تـــه د کـــوثـــرو په موجونو کې مست

تـــه د جـنـــت د بـــاغ او ګل لـــيونی

تـــه د عـــقـــبا پـــه لذتونو کې مست

تـــه پـــه ثـــواب پسی سرتوره ملنګ

تـــه بـــه تـوبو اوتکبيرونو کې مست

تـــه د ازل پـــه لاس جـــوړ شوی غلام

تـــه د پـــرديـــو پـــه دامونو کې مست

تـــه د تـــقـــدير ځنځير په غاړه ګرځې

تـــه د قـــسمت پـــه تالابونو کې مست

ketabton.com - The Digital Library

تـه د معروف او منکر چـیـغـې وهـې

تــه پــه ګـنـاه او عــذابونو کې مست

تــه دې وهــه د عــقـل لا فــې شیخه

د جـهـل پلا رئې په وهمونو کې مست

تــه بــه زمري ته سمه لار څه ښئې ؟

ئــې پــه ګمراهو تدبیرونو کې مست

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

ketabton.com - The Digital Library

د ژړا ملګري

زه خپلو یادونو سره ژاړمه

ځکه فریادونو سره ژاړمه

اوښکې مې شوکارې لګوي په مخ

خود به له سوزونو سره ژاړمه

خپلو ته مې هم چې ډیر پردي ښکاري

زه داسی غمونو سره ژاړمه

زړه ئې کړ سوری راته ،ځیګر ویلې

دغسی دردونو سره ژاړمه

کریکه مې د سوز ،د بریښنا منډه ده

مستو توفانون سره ژاړمه

نخښه د کوم ټپ مې په صورت نشته

پټو پرهرونو سره ژاړمه

تښتي مې له روح نه ددوزخ لمبې

ketabton.com - The Digital Library

د لمبو کلی

اسدالله زمری

داسی عذابونو سره ژاړمه

وبه چوی که تیرې ته ئې ووایم

زه د زړه حالونو سره ژاړمه

هر بند کې ئې موج وهي دزړه وینې

تل چې مې شعرونو سره ژاړمه

خوله کې د غربت د دیو پریوتی یم

ډیرو حسرتونو سره ژاړمه

وای چې د وطن ددنګو غرو زمری

سوو امیدونو سره ژاړمه

۱۹۹۹/۴/۱

ketabton.com - The Digital Library

کابل وسو

کابل وسو ،نازولی کابل وسو
د وطن د مور دا ښکلی کابل وسو
چې اغزي وو د پردو د بدو سترګو
د افغان د پګړۍ سرکې ،سور ګل وسو
د عطرونو پر ځای خیږې تورې لوخړې
غاټول وسو ،ګلاب وسو ، سنبل وسو
د غرور تندۍ ئې مات شو سترګې تتې
د مکار خزان له لاسه بلبل وسو
چې له موټې ئې قوی سوک وو جوړ شوی
نامردیو ئې ټول توان تحمل وسو
چې راټول وو پرې خواره واره وګړي
د نا اهلو اولاد و تغافل وسو
سر ببر ،ټټر شوکارې ،مخ شکیدلی
دې حالت ته ئې پردی وو که خپل وسو
بشري تاریخ پرې سوی لوغړن شو
بې تاریخو چې لرغونی کابل وسو
چې لوګی ئې وای ښکلا ته ای زمریه
چا لمبه کړه نظر ،په منګل وسو

۱۹۹/۴/۲

ketabton.com - The Digital Library

وران کابل

کابل وران شو ،په لمبو کې جلبل وسو
د وطن د میړنیو اتل وسو
چې عشرت ته ئې حسرت کې سوځیدل ټول
ددې غرونو شنه لمن او ګوګل وسو
لودن ورک شو له هر چا نه ،زمان ورک شو
نن لمبه شو په لمبو کې، ازل وسو
مرګ یاغی شو ،خپل پردي ورځنې ورک دي
عزرائیل ئې کړ ستي او اجل وسو
چې وو تږی تل د سولې ـ پخلائینې
کرکې وران کړ په جنګونو ،جدل وسو
هیڅ زړه سوی او صرفه چا ورته ونه کړه
په جامه د کاروانې کې ،تورغل وسو
ټول بدن مې شو لمبه لمبه پری سوزي
د زړه تل کې مې بل اورد بدل وسو
د ګربت دا ځاله ورانه ،بچې ئې وریت شول
د زمرو د استوګنې بورجل وسو

۱۹۹۹/۴/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

بدله زمانه

ورکې د ژوندون خوږې نغمې شولې
جګې د سماع او وعظ نارې شولې

دروند ثادر د مرګ دی په دې مینه پروت
هرخواته قبرونه وحضیرې شولې

هرچرته ده ګرمه دلمبو قصه
هرثه پرې لوخړې او ایرې شولې

دلته اوس سودا د مرګ او ژوبلې ده
نوی ئې دلال او معاملې شولې

چیرته چې ښکالو باندې بندیز لګي
غلې پرې نغمې او ترانې شولې

غیږه کې زمري نه ګید ړوګټه
ځکه ،اوس بدلې زمانې شولې

چیرته خفاشان چې پاچاهي کوي
ورکې تېرې رڼا او سپیدې شولې

هر چښي ساقي شو د رضوان د جام
هیری ورنه سوال او وظیفې شولې

ټول وینی خواره کړل د طهور طمعې
سور پکې جهاد او سرې سجدې شولې

خوب او خیال د حورو او غلمانو دی
ګرمې د جنت.دوزخ قصې شولې

تور جلاد هم سپینې جامې واغوستې
حکم ئې قصلص او یا دورې شولې

بس مرداري ګیری،غوړې ثښې دي
ورکې د افغان جګې شملې شولې

سر نشته و سرور نشته،سالار نشته
سترګې د غیرت ټولې وړندې شولې

ketabton.com - The Digital Library

د غیرت څریکې

«چې له ګرده د پښتو ئې، پس له مرګه هم آمـــان غــوښت»
د هغه خوشحال په قبر ، ښکاري اوس د پردو پلونه»
د «میر ویس» ټول ارمانونه،نن د شرم ډنډ کې ډوب شـــول
د وطن د مور په وِښو ،بیا ګرګین ښخ کړل غاښونه
د « احمد» غیرت او برم ، بی ننګیو کې ورک ښـــکـــاري
د نا اهل اولاد له لاسه ، ورې د سیالو پیغورونه
په هر ځای کې ښخې ښکاري ،د تورتم خوني منـــګولـــې
په تیارو کې دي لارورکی «روښاني» عالي فکرونه
د « ملالې» دروند پړونی ، بې ستریو ته پـــرده شـــوه
د «نازو » په نامه خاندي ، د بازار هر جائې نجونه
«مسجدي» دی که «ملا» دی، د مسجد له نـــامـــه تښتي
په کلدار او ریال خرڅ شول ،هم مذهب ،هم ایمانونه
«اباسین»«آمو »ته ژاړي، د «هلمند » اوښکې شوې وچې
چې اوبو په ځای ئې زړو کې ، د سرو وینو دي موجونه
«هندو کش» په سپینه ږیره ،ر نې اوښکې دی بهیــــــږي
چې په تور بازار ئې خرڅ شول ، ټول د سرو زرو کانونه
د هغو د غیرت څریکې ،نورې غـــــلـــې او ویدې دي
چې په ټیټو سترګو ئې وځښل د پردو د جام بنګونه
د افغان ستره ټبره ، سترګې وغـــوړوه پــــاڅـــــه !
ستا وطن ته دي نیغ شوي د نیستۍ ترخه ګواښونه
ننګ دې څه شو نوم دې څه شو ؟عزت څه او پت دې څه شو ؟
د «اکبر» له ګوره خیږي ، د اسې چیغې فریادونه
د پلرو د تورې بریښ لاړ ،اسارت په زنګ کې ورک شو
د خپل ورور په زړه دې تش کړل ،د پردیو تو پکونه

ketabton.com - The Digital Library

د لمبو کلی   اسدالله زمری

د پردیو تر لاس لاندې ، نه عزت شته او نه پـــــت شته
دې دنیا کې تل سرلوړي ، ټول خپلواکه ملتونه
سر هغه دی چې شو پورته ،مټ هغه چې وښــــوریــږي
تل ژوندي هغه ځلمي دي ، چې آزاد ئې کړل ځانونه

ځه زمریه تری لوګی شه ،چې نظر ئې نه شي توره
چا چې غوڅ کړل په میړانه ، د پردو سر او لاسونه

۱۹۹۹/۵/۲

بلنه

ځي چې له وطن نه رنګ په رنـــګ غمونـــه وکړو
څه چې مو کرلی دی هغه فصلونه وریبو

پاکې ارادې او نیکې هیلې که سر خــــوره شـوې
ځې چې د ناولو سر خورو ، سرونه وریبو

کله د چالاس، کله پښه او کـــله ســر غـــوڅ دی
دې د ژوند لو ګرو نه خونې لاسونه وریبو

هر یو د خپل پلار او د نیکونو دعـــا ګـــویه کړو
ځې د کفن کشو ددوران ، وختونه وریبو

هر څوک وائې څه په ما ئې څه؟ مـــا هر څه کړې دې
ځان نه را تاو کړې ، دا غلط خیالونه وریبو

څو پوری به خپلو کې د جنـــــګ شر م ته غاړه ږدو
ځي چې ټول وطن نه ،د نفاق تخمونه وریبو

څومره بې ننګې ده چـــې د بل دلاس آله واوســـو
خپل لاسونه یو کړو ، دا پردې زواکونه وریبو

څو چې سوارې ئې شې نیزې تیري کوونـــــکو ته
دوی چې دې کرلې ، دا اغزن ګلونه وریبو

دې و حشت ته غلی کښینا ستل پخپلـــه جرم دی
ځي چې د عمل د لا س او پښو بندونه وریبو

قبر د شهید به کړو سنګر او شناخته ئې سپر ځانته
تورو او نیزو ته به دا ټول توغونه وریبو

در س به د عبرت ورڅخه واخـلو مستقبل ژ وند ته
ځمکې د ماضې نه به کره درسونه وریبو

دغه د تاریخ د آزموینې نوی دور دی
پا څیږئ زمرو چې د برې خوندونه وریبو

۱۹۹۹/۵/۳

ketabton.com - The Digital Library

زما د شعرونو یوه مجموعه چې نوم مې ورته« د لمبو کلی» ایښی وو ،د کابل له دولتي مطبعې او یو شمیر نورو کتابونو سره یو ځای د مجاهدینو په لاسو وسوځیده ،دا شعر په همدې مناسبت لیکل شوی دی.اوس چې د نوموړې مجموعې شعرونه را سره نشته او له وطن نه هم «د لمبو کلی» جوړ دی نو دا مجموعه مې هم داسې وتوموله.

د لمبو کلی

وسو په لمبو کې د لمبو کلی   دا د ښکلو هیلو او اسرو کلی
هره خښته ئې زما ټوټه د زړه   خټه ئې په وینو وه لمده دزړه
وه هوائې مسته ولوله د زړه   دا مې وو د روح د او سیدو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته اوسیدل مې امیدونه ټول   هلته غوړیدل مې ارمانونه ټول
هلته نڅیدل مې هوسونه ټول   دا زما د ټولو اندیښنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته جذبې مې د ځوانۍ پټې   هلته انګازې مې د یارۍ پټې
هلته مې د زړه بې قرارۍ پټې   دا مې وو د مستو ولولو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته احساسات ټول خوځیدل زما   هلته ټول رازونه ښکاریدل زما
هلته ټول غمونه بلیدل زما   دا مې د ښادیو او غمو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هره پوله ئې حد وو د غمو زما   هر پټې ئې کښت د ترانو زما
هر بوټي ئې ځاله د آرزو زما   دا مې د شنیلیو او ورشو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هر انګړ کې جوش وو د ژوندون غلی   هر کور کې جنون وو د هامون غلی
هره خونه کې ئې نن، سبا ، پرون غلی   دا مې وو د غلو تو فانو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

ketabton.com - The Digital Library

د لمبو کلی

اسدالله زمری

هر خوا ته ژوندۍ وې د پاڅون هڅې　　　　هر خوا غرېدلې د لټون هــڅې
هر شی کې تودې وې د بدلون هڅې　　　　دا مې وو د ځوانو تلوسو کــلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته کلمې لکه سکروټې وې　　　　هلتــه ارادې تر پولاد کلکې وې
هلته پیمانونه ټولې ګټې وې　　　　داو و د زیــارکښو پرګنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

دا کلی وو جوړ مې له شعرونو نه　　　　ښکلو ځلوریــځـــو غـزلــونو نه
جوړ وو له روانو سیلا وونو نه　　　　دا مې د احساس د پـــلوشـــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

بل پرې مجاهدو سره اورونه کړل　　　　جګ ئې ورته زړه نه تور دودونه کړل
خاورې او ایرې ئې سره لالونه کړل　　　　جوړ تری شو د ورانو کنډوالــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

ketabton.com - The Digital Library

سم اټکل

زه دې یم شاعر او ته غزل زما
ته مې تلوسه او ته تکل زما
بار د ژوند په ولو سرګردانه تل
زه یم مسافر، ته سر منزل زما
هر خوا دمې کوهې او ګړنګونه دي
ته د کربلیچنو لارو مل زما
زه بندي د غم د تورتمونو یم
ته دغو تیارو کې ئې مشعل زما
زه د ناهیلیو د کوهي یوسف
ته مې ئې نجات او ته اجل زما
دې ترخو یادونو کې چې پائمه
ته مې ئې خواږه او ته عسل زما
زړه خو دې به یو ځل رانه وړی دی
راشه یو ځل بیا ډک کړه ګوګل زما
ته به مې د ژوند د پائښت ستوری شې
سم مې وو بس دغه یو اټکل زما

۱۹۹۹/۵/۱۳

ketabton.com - The Digital Library

اسدالله زمری

د مینې زمری

هغه د حسن ښاپیری ده ، د ښکـــلا فرښته
له حیـــا ډکه شنه غوټۍ ده ، د وفا فرشته

هره اداء ئې د نظر ، په زړه خوښې راولـــي
د شنـــه چمن مسته هوسۍ ده د حیا فرشته

په ترنم کې د غږ ،روح ته ،زندګي ورکـــوي
د مـــو سیقي د ملک شهۍ ده ، درڼا فرشته

د تن له عطرو ئې وږمه د پسرلي اخـــلي ساه
تــــړلی کان د خوشبوئۍ ده ، د بقا فرشته

هره غمزه ئې ددو سترګو ،یو زر غشـــي ولي
د شنه اسمان سخته ږلۍ ده د بریښنا فرشته

ځمکه ـا سمان ئې دښکلا د جلوو لـمر نیولی
د ټـــولو حورو شهزادګۍ ده، ددنیا فرشته

زمریه پام چې د هوس په دام ئـــــې کینوځې
د پښتـــنې مینې زمرۍ ده،او زما فرشته

۱۹۹۹/۵/۲۴

ketabton.com - The Digital Library

د لمبو کلی — اسدالله زمری

عرش

مینه ژوند کې د انسان ، یـــو خزانه ده
دا د ټولو زیـورونو دُردانـــه ده
د احساس او عاطفې د اسمان عرش دی
د خوښـــیو او غـــمـــونو تازیانه ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

د کاله اور

مینه څه ده ؟د ژوندون د کـــاله اور ده
بې له مینې د انسان زړه سوی سکور ده

یا د اور او د کـــنګل یوه تړوتـه ده
یا د تو رو تیارو تل کې یو زوړ ګور ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

مينه څه ده

مينه حسن ده ، وفا ده او ښکـلا ده
مينه شور د زندګي ده او رڼا ده
د غرور او د غيرت د تاج الماس دی
مينه نن، مينه پرون، مينه سبا ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

مینه

مینه ګل ده ، په ګــلــزار د سړیتوب
مینه لـــمر ده په سهـــار د سړیتوب

مېنه ګنج ده چې بها ئې موندە نه شي
نه خرڅیږي په بـــازار د ســــړیتوب

۱۹۹۹/۶/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

د اوبو تصویر

ته لکه غوټۍ د حیا شنو پاڼو کې پټه ښه
زه د تا په عشق کې لکه ګل غوندې رسوا خوشحال

ته زما د زړه صدف کې، ښکلې مرغلره ئې
زه دې په بازار د محبت کې په سودا خوشحال

ته بله ډیوه ، د شیشې منځ کې تل رڼه واوسې
زه لکه پتنګ دې په طواف او په رڼا خوشحال

ته پښتنه ناوې ، د عفت شالو کې پټه ئې
زه لکه ماشوم دې د دیدار په تمنا خوشحال

ته د اسمان ستورې، رسیدل در ته مهال بریښي
زه ورک مسافر ،دې په جلوواو په ځلا خوشحال

ته لکه ایمان مې ، د وجود په ذروبره ئې
زه د عشق عاصي دې په وعده د نن سبا خوشحال

ته ئې د اوبو تصویر ، چې لاس درورلی نه شمه
زه د وصال تږی ،په سراب یم د سارا خوشحال

ته لکه هوسۍ د ترئیدلو او ښکلا مثال
زه لکه زمری دې د خرام په تماشا خوشحال

۱۹۹۹/۶/۲۰

ketabton.com - The Digital Library

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته مونــــدلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یـــــما په خیر پـــاچـــا د آریــــانـــا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګـــدایۍ راکـــړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تـــر مـــرګـــه د زمري بخته
تا کې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

د اندیښنو لړی

شپه دې د زلفو سلسلو اوږده کړه
کما په دې ښکلو قصو اوږده کړه
شمله دې نیم نفس ژوندون نه لوګی
چې ستا ارزو ئې په کلو اوږده کړه
یوه غمزه وه ،د بڼو له شانه
چې ئې لړۍ د اندیښنو اوږده کړه
کومې اداء ته دې قیامت و وایم؟
ورځ خو د مخ ، په پلوشو اوږده کړه
نه مړیدم دې ،په دیدن باندې زه
چې مې خبره په ورو ورو اوږده کړه
زمریه !سترګې له دنیا نه پورکړه
لحظه د وصل په کتو اوږده کړه !

۱۹۹۹/۶/۲۱

د مراد څرک

له حسده لیونی شم ائینې ته
چې نیولی ئې په غیږکې ستا تصویر دی
حسنه تا دا شورماشور په دنیا جوړ کړ؟
که شکولی مې مجنون عشق ځنځیر دی
نظرڅنګه لار پیدا کړي ستا لیمو ته؟
چې مدهوشه دې د مح رڼا ته ځیر دی
دا د مشکو قافله په دې لار راغله؟
که خرام کې چیرته بیا زما نخچیر دی؟!
چې په هر قدم کې، سل ځایه لګیږي
دا زما په تندی لیک، څنګه تقدیر دی؟
د مرام په غره به، څرک د مراد وشي
هسې نه چې بې پایانه دا شوګیر دی

۱۹۹۹/۶/۲۵

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English